

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 29 augustus 2012 van X, hierna te noemen appelland, tegen het besluit d.d. 21 augustus 2012 van de examencommissie van Tilburg Law School waarbij hem een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de Bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid werd gegeven.

In reactie op de uitnodiging van het College van Beroep voor de Examens, om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 18 september 2012 laten weten dat appelland op 17 augustus 2012 reeds is gehoord voordat de bestreden beslissing is genomen. In het beroepschrift zijn geen nieuwe argumenten naar voren gekomen die tot een ander besluit zou kunnen leiden. Gegeven de procedure die is gevolgd achtte verweerster een gesprek ter minnelijke schikking overbodig.

Op 4 oktober 2012 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z. Tijdens de zitting zijn appelland en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appelland is van mening dat een negatief bindend studieadvies op hem niet van toepassing is vanwege persoonlijke omstandigheden. Appelland geeft aan dat na blok 2 zijn neef is gestorven, wat veel pijn en leed bij hem heeft veroorzaakt. Doordat hij de eerste de beste vlucht naar Turkije had geboekt voor de begrafenis heeft hij twee herkansingen niet kunnen bijwonen. Aangezien appelland voor het eerste deel van die twee vakken een 8 en een 6,5 had gehaald, is hij van mening dat hij de capaciteiten voor de opleiding wel bezit. Na de begrafenis heeft het een tijdje geduurd voor hij zich weer kon focussen op zijn studie. Vlak nadat hij de draad weer had opgepakt ging het slecht binnen het gezin. Zijn vader kreeg gezondheidsproblemen,

[REDACTED]. Deze omstandigheden hebben een grote impact gehad op appelland waardoor hij zich niet kon concentreren op zijn studie. De meeste colleges heeft hij wel gevolgd, maar door de omstandigheden dwaalden zijn gedachten continu af. De informatie uit de colleges kreeg hij daarom niet verwerkt. Appelland is niet op vakantie gegaan en heeft alles op alles gezet om toch zijn opleiding te halen. Ook heeft hij uiteindelijk een afspraak gemaakt bij de studentendecaan in verband met de omstandigheden van afgelopen jaar. Appelland voelde zich door de studentendecaan echter niet serieus genomen. Appelland geeft bovendien aan dat hij niet begrijpt waarom andere studenten met minder of evenveel studiepunten, die last hadden van faalangst resp. bloedarmoede als gevolg van een vitaminedekort, wel uitstel hebben gekregen van het BSA. Appelland geeft aan dat het inmiddels goed met hem gaat, dat hij zich mentaal sterk voelt en fysiek goed is opgeknapt. Hij staat nu sterker in zijn schoenen, zijn ambities liggen nu nog hoger en hij is ervan overtuigd dat hij over voldoende motivatie en capaciteiten beschikt om de studie met succes te kunnen afronden.

Appellant geeft ter zitting aan dat hij een aantal weken last heeft gehad van het overlijden van zijn neef. Ook bij de omstandigheden thuis heeft het een aantal weken geduurd voordat hij weer normaal kon functioneren. Tot slot heeft appellant ter zitting aangegeven dat hij in totaal vijf vakken niet heeft gehaald. Drie van de vijf vakken heeft hij niet gehaald vóórdat zijn neef verongelukte.

Verweerster voert aan dat appellant slechts 30 van de 60 studiepunten heeft gehaald. Dat is 12 studiepunten te weinig om te voldoen aan de BSA-norm van 42 ects. De marge van 18 ects tussen het volledig halen van het eerste jaar en de BSA norm is om eventuele tegenslagen die studenten tegenkomen en die studievertraging kunnen opleveren, op te vangen. Ter zitting licht verweerster toe dat het stimuleren van de studievoortgang het doel is van het BSA. Voor studenten worden normen vastgesteld waaraan zij moeten voldoen. Die normen zijn vastgelegd in de Onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleidingen van TLS 2011-2012, verder te noemen de regeling. De bijzondere omstandigheden die bij het verstrekken van een negatief BSA moeten worden meegewogen zijn landelijk vastgelegd in een algemene maatregel van bestuur. Artikel 31 lid 7.1 van de regeling is daar een uitwerking van. Aangezien op grond van de in dat artikel genoemde categorieën een uitzondering wordt gemaakt op de norm van 42 ects, die op zichzelf al rekening houdt met omstandigheden die studievertraging zouden kunnen opleveren, geeft verweerster een zo strikt mogelijke uitleg aan de genoemde categorieën. Zo moet het volgens verweerster bij de categorie bijzondere familieomstandigheden gaan over omstandigheden binnen het directe gezin, die een grote invloed hebben op het dagelijkse leven van een student. Hoewel verweerster zich kan voorstellen dat het overlijden van een neef een behoorlijke impact kan hebben gehad op appellant, is verweerster van mening dat dit geen omstandigheid is op grond waarvan het BSA moet worden uitgesteld. Studenten hebben in dergelijke gevallen een eigen verantwoordelijkheid om daar op een goede manier mee om te gaan. Verweerster geeft ter zitting ook nog aan dat zij zich realiseert dat een relatie tot een neef in de Turkse cultuur een andere lading kan hebben dan in de Nederlandse cultuur. Dit wil volgens verweerster echter niet zeggen dat het overlijden van een neef om die reden toch onder de categorie bijzondere familieomstandigheden moet worden gebracht. Met betrekking tot de problemen in de gezinssfeer heeft verweerster ter zitting aangegeven dat de studentendecaan heeft geadviseerd om een negatief BSA te verstrekken aan appellant. Conform het advies van de studentendecaan, is verweerster van mening dat de bijzondere omstandigheden die appellant aanvoert geen bijzondere omstandigheden zijn als bedoeld in artikel 31 lid 7.1 van de regeling. Zelfs als er sprake is van bijzondere omstandigheden, zijn de aangevoerde omstandigheden volgens verweerster niet in die mate aanwezig dat daardoor de slechte resultaten verklaard kunnen worden. Met betrekking tot de opmerking van appellant dat aan andere studenten wel uitstel is verleend, heeft verweerster ter zitting aangevoerd dat er geen sprake is van vergelijkbare gevallen.

Na kennisneming van de gedingstukken, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek, verder WHW, bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld terzake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld

dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

De Bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de WHW kan worden gegeven. Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu verweerster), met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Studenten die een beroep willen doen op persoonlijke omstandigheden worden verwezen naar de studentendecaan, die, gehoord de student, een advies uitbrengt aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het BSA. Artikel 31, lid 7.1 van de regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking komen bij een bindend studieadvies.

Het college constateert dat appellant 30 ects heeft behaald, en daarmee niet voldoet aan de gestelde norm van 42 ects. Het college kan verweerster volgen in haar redenering dat met een norm van 42 van de 60 ects op zichzelf al rekening wordt gehouden met omstandigheden die tot studievertraging kunnen leiden, en dat de categorieën bijzondere omstandigheden zoals opgesomd in artikel 31 lid 7.1 van de regeling daarom strikt worden uitgelegd. De uitleg van verweerster dat van bijzondere familieomstandigheden alleen sprake is bij situaties binnen het gezin die een grote impact hebben op het dagelijkse leven van een student, vindt het college niet onredelijk. Het college is daarom van mening dat verweerster terecht tot het oordeel is gekomen dat het onverwacht overlijden van de neef van appellant geen omstandigheden zijn zoals bedoeld in artikel 31 lid 7.1 van de regeling.

Met betrekking tot de omstandigheden later in het jaar, waarbij binnen het gezin veel spanning is ontstaan doordat de vader van appellant in de ziektewet is beland en werkloos is geraakt, concludeert het college dat deze omstandigheden wel hebben plaatsvonden binnen het gezin. Het college constateert dat appellant ter zitting heeft aangegeven dat hij 'een paar weken' last heeft gehad van deze omstandigheden. Het college acht het daarom voorstelbaar dat verweerster, die daarbij het advies van de studentendecaan heeft gevolgd, de conclusie heeft getrokken dat er geen sprake is van bijzondere familieomstandigheden, althans niet in die mate dat de slechte resultaten daardoor worden verklaard. Het college neemt daarbij in aanmerking dat appellant drie van de vijf vakken niet heeft gehaald vóór de omstandigheden ontstonden waarop appellant een beroep doet en appellant de omstandigheden niet tijdig heeft gemeld bij de studentendecaan. Het college ziet daarom geen reden om te concluderen dat de omstandigheden die appellant heeft aangevoerd zouden moeten leiden tot uitstel van het BSA.

Wat betreft de stelling van appellant dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, overweegt het college dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden. Ongelijke gevallen mogen naar mate van ongelijkheid ongelijk worden behandeld. Aangezien er bij de andere studenten sprake was van andere omstandigheden is er geen sprake van gelijke gevallen. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel slaagt derhalve niet.

Gelet op het voorgaande is het college van oordeel dat het besluit van verweester is genomen conform de regels die zijn opgenomen in de Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleidingen van TLS van 2011-2012. Ook anderszins ziet het college geen aanleiding om te oordelen dat verweester onzorgvuldig heeft gehandeld. Het college oordeelt derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 4 oktober 2012 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.